

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 5To/10/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215010204  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2215010204.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Martina Žovinca v trestnej veci obžalovaného P. A., pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 3.7.2015, č.k. 2T/53/2015-87, na verejnom zasadnutí dňa 28.4.2016, takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) , písm. e) , ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný P. A., nar. X.XX.XXXX v C. J., trvale bytom Z.- Z. J., J. č. XXX/XX, okr. Dunajská Streda

odsudzuje :

Podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona s použitím §§ 36 písm. l/, písm. k/, 37 písm. m/, 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 2.000,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace.

### odôvodnenie:

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 3.7.2015, č.k. 2T/53/2015-87 rozhodol tak, že obžalovaného P. A. uznal za vinného, že

odo dňa 01. septembra 2011 do 30. júna 2014 v obci Z., J. ulica č. XXX/XX, okres Dunajská Streda, ako samostatne zárobkovo činná osoba - odvádzateľ poistného registrovaný v Sociálnej poisťovni, pobočka Dunajská Streda neuhradil Sociálnej poisťovni, pobočka Dunajská Streda poistné na sociálne poistenie v celkovej výške 4.151,96 eur, ktoré bol povinný podľa § 141 odsek 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení odvádzateľ ako samostatne zárobkovo činná osoba a bolo splatné do ôsmeho dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa platí poistné, čím Sociálnej poisťovni, pobočka Dunajská Streda spôsobil škodu vo výške 4.151,96,- eur teda vo väčšom rozsahu nezaplatil poistné na sociálne poistenie, čím spáchal prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona. Za to bol odsúdený podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona s použitím §§ 36 písmeno l), k), 37 písmeno m) a 38 ods. 3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Podľa §

49 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona mu výkon tohto trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Tento rozsudok prvostupňový súd odôvodnil predovšetkým tým, že na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní dospel z záveru, že obžalovaný spáchal žalovaný skutok a tento je trestným činom tak, ako je to uvedené v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že zo spáchania skutku kladeného mu za vinu v zmysle obžaloby sa cíti byť vinným. Vzhľadom na vyjadrenie obžalovaného, prokurátor v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku navrhol toto jeho vyhlásenie prijať. Po splnení ďalších zákonných podmienok prvostupňový súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku toto vyhlásenie obžalovaného prijal a v súlade s ustanovením § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že v rozsahu tohto priznania sa nevykoná dokazovanie čo do viny, ale iba čo do výroku o treste a náhrade škody.

V odôvodnení výroku o treste, prvostupňový súd uviedol, že vzal do úvahy prevahu poľahčujúcich okolností, osobné pomery páchatel'a a možnosť jeho nápravy. Prihliadol tiež na priznanie sa obžalovaného a oľutovania trestnej činnosti, ako i to, že spôsobenú škodu nahradil v plnej výške. Uložený trest je tak prevýchovný a dostačuje uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podal odvolanie prokurátor. Písomným podaním neskôr svoje odvolanie spresnil a uviedol že odvolanie podáva v neprospech obžalovaného, čo do výroku o treste. Odvolanie prokurátor odôvodnil tým, že výrok o treste nepovažuje za zákonný, nakoľko na rozhodnutie o uložení podmiennečného trestu odňatia slobody nie sú splnené podmienky, najmä s pohľadom na účel trestu, vo vzťahu k osobe obžalovaného. Poukázal pritom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, ktoré vylučuje možnosť uložiť tzv. „podmienku na podmienku“. Prvostupňový súd pochybil, keď sa neriadil ustanovením § 49 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 19. 9. 2013, spisová značka 4T/176/2013, právoplatným dňa 28. 10. 2013. Týmto rozhodnutím bol obžalovanému uložený podľa § 310 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, s podmiennečným odkladom jeho výkonov na skúšobnú dobu 1 rok, t. j. do 28. 10. 2014. Obžalovaný sa teda dopustil úmyselnej trestnej činnosti skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a podľa názoru prokurátora je zákonným trestom primeraný nepodmiennečný trest odňatia slobody, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. S poukazom na uvedené dôvody navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol o uložení zákonného trestu pre obžalovaného.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317, ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v zmysle § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku rozsudku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal obžalovaný odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po preskúmaní dospel k záveru,

že napadnutý výrok o treste je nesprávny, bolo ním porušené ustanovenie Trestného zákona a uložený trest je neprimeraný.

Konanie na súde I. stupňa bolo podľa názoru odvolacieho súdu vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a v rozsahu, ktorý postačuje na spravodlivé rozhodnutie v merite veci. Námietačka prokurátora o nesprávnom uložení trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu je opodstatnená.

S poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona nemožno použiť ustanovenie § 49 ods. 1 Trestného zákona (o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 2 roky), ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Z odpisu registra trestov obžalovaného, ktorý prvostupňový súd oboznamoval ako listinný dôkaz na hlavnom pojednávaní, vyplývajú skutočnosti, ktoré vo svojom odvolaní uvádza prokurátor. V čase spáchania prečinu nezaplatenia dane a poisťného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bol obžalovaný odsúdený napadnutým rozsudkom, sa obžalovaný nachádzal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktoré bolo vykonané v trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda spisová značka 4T/176/2013. Za takejto situácie je uloženie ďalšieho podmieneného trestu odňatia slobody v rozpore s ustanovením § 49 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, či túto skutočnosť bral prvostupňový súd do úvahy, respektíve ako sa s ňou vysporiadal. Ohľadne trestu prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku iba uvádza, že „na prevýchovu obžalovaného možno dostatočne účinne vplývať čo i len uložením pre výchovného trestu na slobode, preto mu za spáchanú trestnú činnosť uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon, ktorého mu však podmienne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.“

S poukazom na ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku bolo teda potrebné rozsudok v napadnutom výroku o treste zrušiť, nakoľko nebol v súlade so zákonom.

Vo vzťahu k výroku o treste vykonal prvostupňový súd dokazovanie v dostatočnom rozsahu a skutkový stav bol zistený správne. Preto mohol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodnúť rozsudkom v otázke trestu pre obžalovaného.

Pri úvahe nad trestom, jeho druhom, výškou a spôsobom výkonu vychádzal odvolací súd najmä z ustanovenia § 34 Trestného zákona, ako i z ustanovení § 56 Trestného zákona.

Zhodnotením všetkých relevantných okolností prípadu, dospel odvolací súd k záveru, že na splnenie účelu trestu postačuje uloženie peňažného trestu v zmysle § 56 Trestného zákona. Alternatívou k peňažnému trestu by bolo potom uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody, so zaradením obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Pri rozhodovaní o druhu trestu bral súd do úvahy to, že predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, kvôli ktorému prichádza do úvahy iba uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody, bolo za trestnú činnosť úplne iného charakteru ako za trestnú činnosť, pre ktorú je aktuálne trestné stíhaný. Rovnako považuje súd za významné to, že obžalovaný ku dňu rozhodnutia prvostupňového súdu na hlavnom pojednávaní uhradil Sociálnej poisťovni dlžné poisťné, čím čiastočne napravil následok, ktorý trestným činom vznikol. Obžalovaný teda okrem verbálneho vyjadrenia ľútosti nad svojím konaním aj prakticky dodatočne splnil svoju povinnosť voči štátu.

Vychádzajúc aj z ustanovenia § 34 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého má trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, nepovažuje súd za nevyhnutné ukladať obžalovanému trest odňatia slobody. Ustanovenie § 56 ods. 2 Trestného zákona umožňuje uložiť obžalovanému ako páchatel'ovi prečinu peňažný trest, keď tento vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a sa javí ako dostačujúci a nie je potrebné uložiť trest odňatia slobody. Pokiaľ ide o výšku peňažného trestu, súd vychádzal z toho, že na strane obžalovaného našiel dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a písm. k) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona. Pri takejto prevahe poľahčujúcich okolností, výške škody, ktorú spôsobil nezaplatením poisťného na sociálne poistenie a pri zohľadnení skutočností, že na jeho výživu je odkázaná jeho manželka a jeho deti, považuje súd uloženie peňažného trestu vo výške 2000,- Eur za primerané. Uložený trest tak splní najmä účel individuálnej prevencie a sekundárne i účel takzvanej generálnej prevencie. V zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 Trestného zákona, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil i náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace.

Na základe uvedeného rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.